

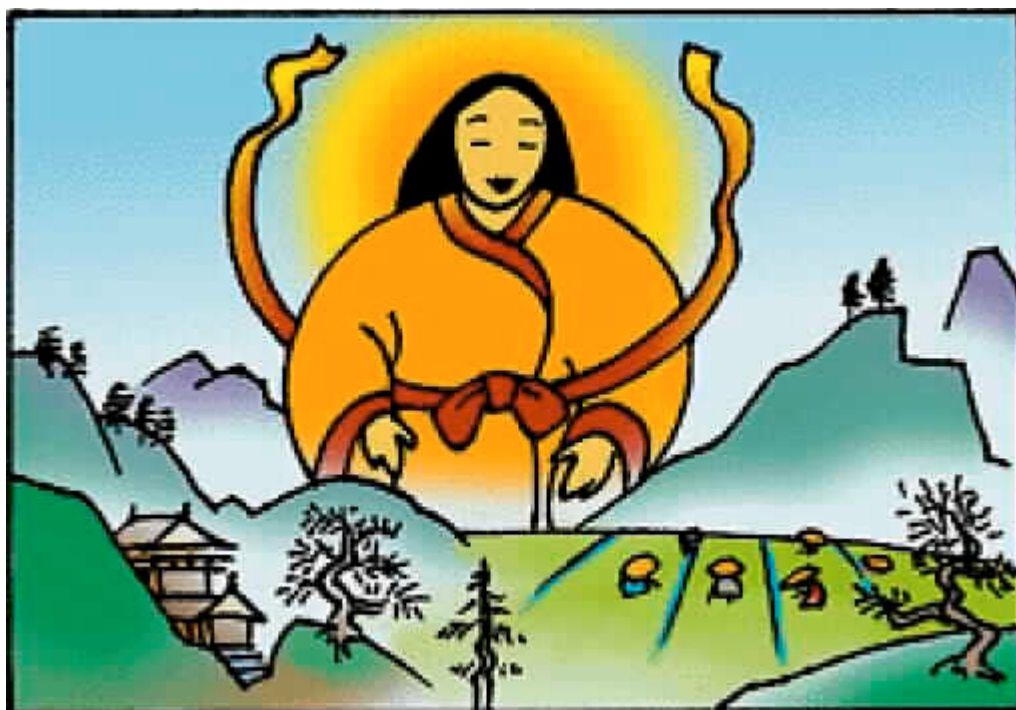
אמאטרסו אלת השמש

אגדה יפנית

סיפור וציורים מט אבנס

אמאטרסו היא אלת הדת שינטו
ומאוד מכובדת ומוכרת ביפן.

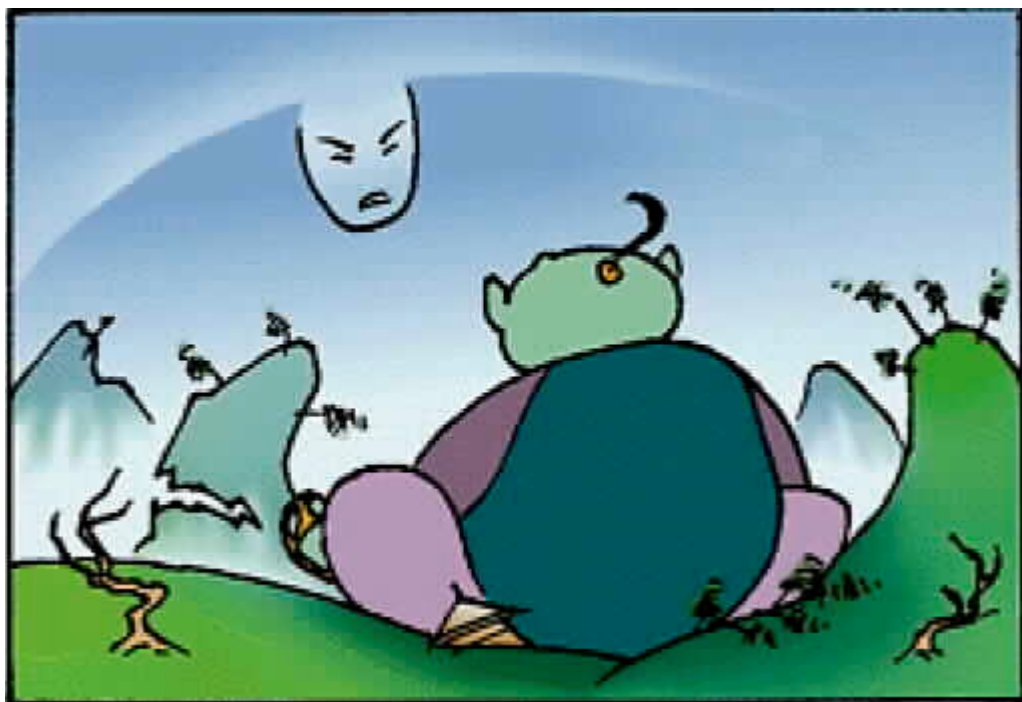

הילדה הייתה באמת יפה מאוד והיא עלתה לשמיים ומשם יכלה לראות את הארץ שלמטה. היא נתנה אור וחום לצמחים ולבעלי החיים. היא לימדה את בני האדם לארוג בדים, ולגדל אורז ודחן. כולם אהבו אותה וקראו לה אמאטרסו אומיקמי, שפירושו אשת שמיים הזוהרת.

לפני שנים רבות, איזנמי, אם הכל ואיזנגי, אב הכל, הולידו ילדה יפה. היא הייתה בהירה וקורנת ואורה מילא את העולם.

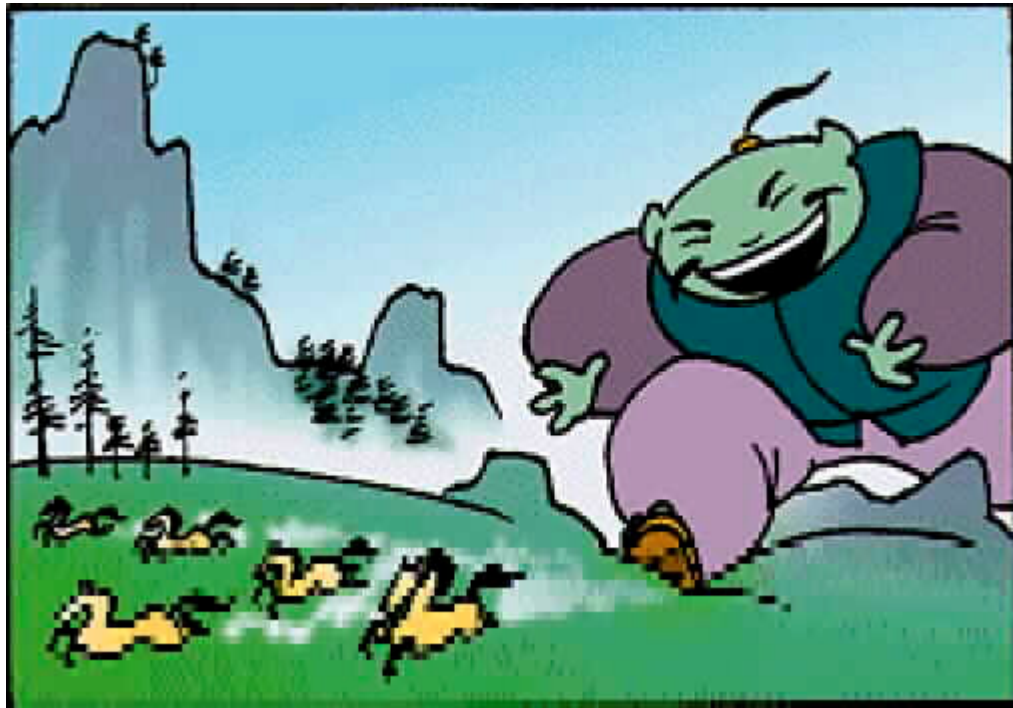
היא הייתה כה יפה שאמה קראה "בתנו היא המופלאה מכל הילדים שלנו. לא נשמור אותה על הארץ. נשים אותה גבוה בשמיים והיא תשלוט שם."

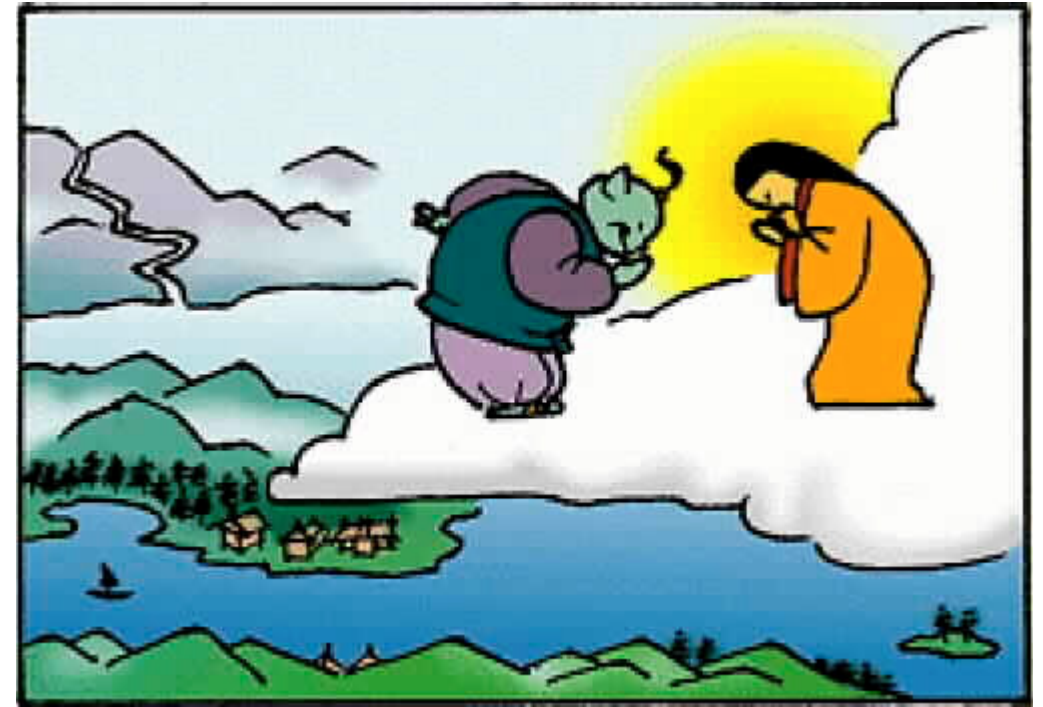
יום אחד אבא איזנגי קרא לסוסנובו ואמר "בני, נתתי לך כל האוקיאנוסים לשלוט עליהם. אך במקום זאת אתה דורס את הארץ. אתה מסוכן מדי כדי לחיות על האדמה. גרמת נזקים רבים והפחדת אנשים. אינך יכול לשלוט במזג שלך ולכן עליך לעזוב."

האח הצעיר של אמאטרסו היה רעשן ומפחיד. שמו היה סוסנובו, שפירושו איש אמיץ ופזיז. הוא שלט באוקיאנוסים. סוסנובו היה שונה מאחותו. הוא היה כעסן ורועש והוא צעד דרך הארץ, קורע את ההרים ופותח עמקים ברגליו. נשימתו קרעה ענפים מהעצים.

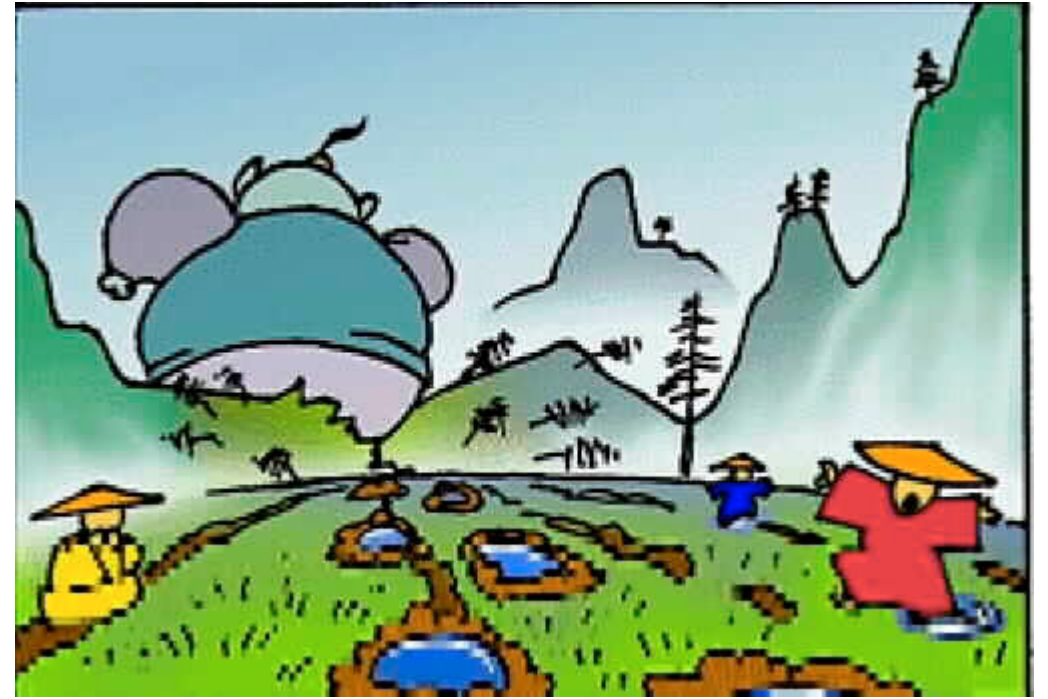
אך לא עבר זמן רב וסוסנובו חזר לסורו. הוא קרע את השמיים כמו שקודם קרע את הארץ. הוא רדף אחרי הסוסים היקרים של אחותו.

סוסנובו כעס נורא. הוא רקע בכוח רב ברגלו, ועלה ישר לשמיים. אמאטרסו בירכה את אחיה ואחרי ששמעה כי גירשו אותו מהארץ למטה, הציעה לו לחיות יחד אתה בשמיים. סוסנובו הבטיח לאחותו שיתנהג כראוי והודה לה על נדיבותה.

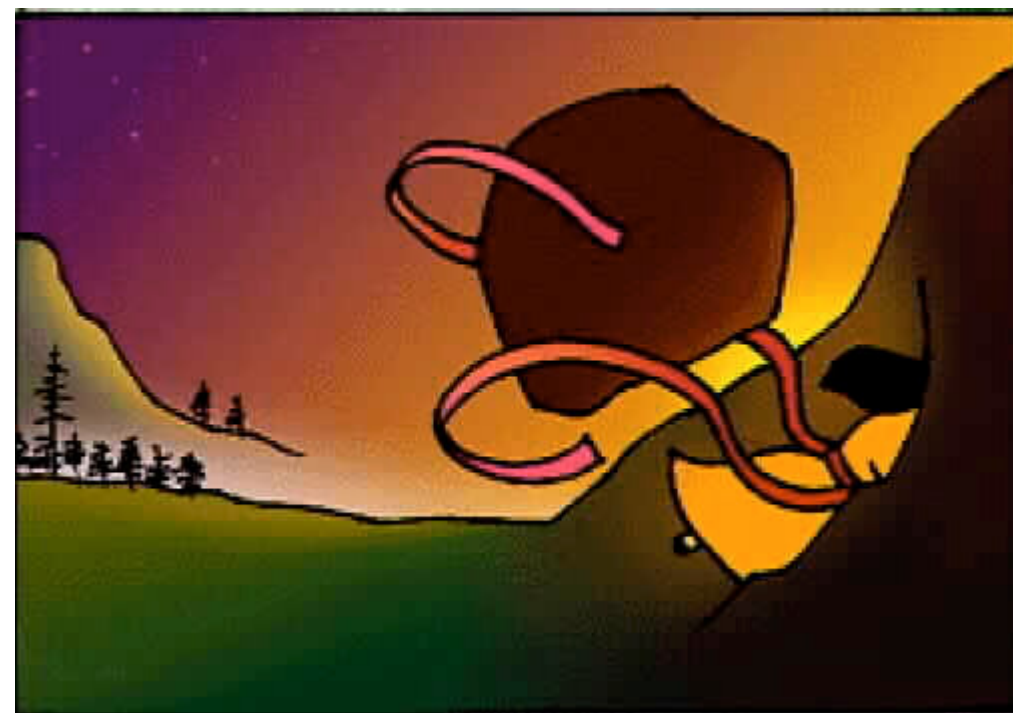
הוא הרס בתים רבים וניפץ הרים יפים שעליהם
אהבה אמאטרסו להסתכל מחלונה.

אחר כך דרס את שדות האורז השמימיים ואת
תעלות ההשקיה וכך השמיד את כל היבול העונתי.

פתאום השמש נעלמה. חושך השתרע בארצות השמיים והארץ. כולם קראו "אמאטרסו חזרי!" אך למרות שקראו, בכו וביקשו, הסלע לא זז ממקומו ואמאטרסו לא ענתה.

אמאטרסו לא יכלה לסבול יותר וברחה. היא מצאה מערה גדולה, נכנסה פנימה וסגרה את הפתח בסלע גדול.

הם אספו הרבה תרנגולים והעמידו אותם לפני כניסה למערה. ואז נטעו עץ גדול וקישטו אותו בדגלים וסרטים. אחר כך הדליקו מדורה גדולה כדי לגרש את החושך.
בסוף, אלת השמחה אמא-נו-אזומה עלתה על חבית ורקדה ריקוד משעשע שהצחיק את כולם.

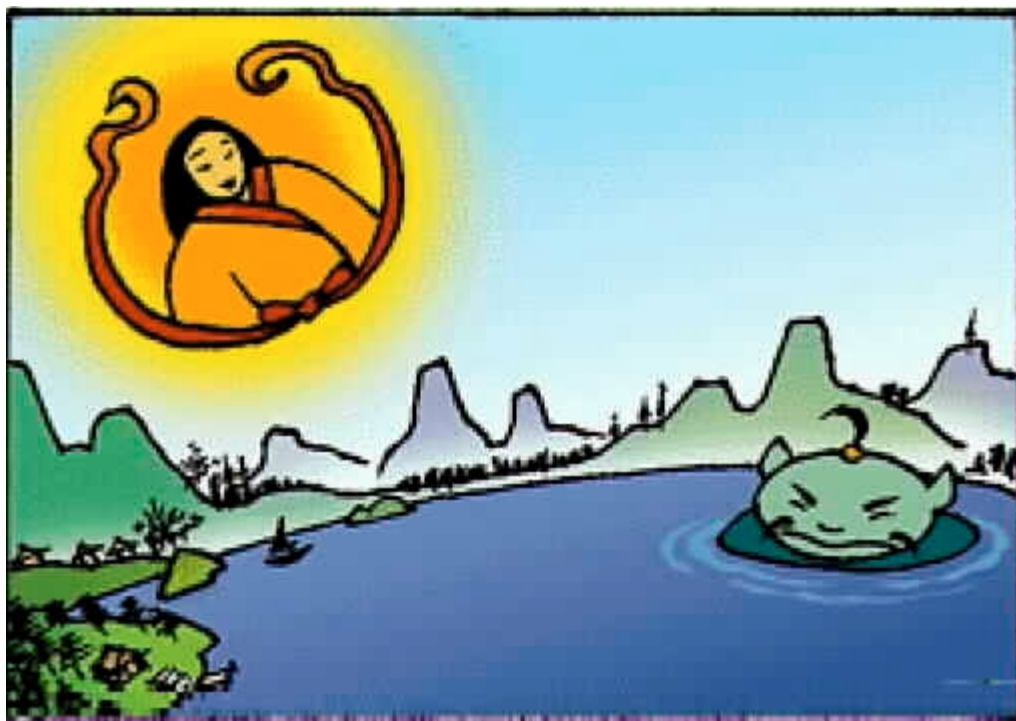
מאות אלילים ואלות התאספו לפני המערה ודנו איך לשכנע את אמאטרסו לצאת.
בסוף אל החכמה, אומוהי קאנה, העלה רעיון וסיפר אותו לכולם.

אמאטרסו הייתה סקרנית ופתחה סדק בפתח המערה. ושם, לפני הפתח, העמידו מראה גדולה. היא ראתה דמות בהירה כמו היא עצמה והביטה בהתפעלות על הבבואה שלה. באותו רגע טאיקראבו, אל הידיים החזקות, אחז בזרועה והוציא אותה אל החגיגה.

אמאטרסו במערה שמעה את קריאות התרנגולים ולא הבינה מה קורה. אחר כך היא שמעה את צחוק הנאספים והשתוממה. היא קראה "איך יתכן שכולם צוחקים כשחושך כזה בחוץ?" ואמא-נו-אזומה ענתה "כי יש לנו כאן אלה שהיא בהירה כמוך!"

סוסנובו הועמד בפני ועד האלים ונשלח חזרה
לאוקיאנוס כדי למלא שם את תפקידו שהזניח.
אמאטרסו אומיקמי חזרה לכס המלכות שלה גבוה
בשמיים והעולם מודה לה הלאה על יופיה
ומתנותיה הרבות.

כשאמאטרסו יצאה מהמערה אור היום חזר לעולם
וכל האלים ואלות הריעו לה. השמיים נעשו שוב
כחולים והיבולים התחילו שוב להניב.
החגיגות נמשכו שעות רבות.